

правопорушень, пошуку та фіксації фактичних даних про протиправні дії осіб і груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним процесуальним кодексом України, в інтересах кримінального провадження та отримання інформації для забезпечення безпеки громадян, суспільства та держави [4].

Підсумовуючи викладене зазначимо, що згідно з чинним законодавством конфіденційна співпраця, під якою слід розуміти встановлення та підтримання негласних відносин між оперативним працівником та особою, яка бере участь у виконанні конкретних функцій щодо забезпечення виконання завдань правоохоронних органів, може використовуватися не лише під час ОРД, а й під час досудового розслідування. Ми вважаємо, що незалежно від того, чи здійснюється ця діяльність в ході ОРД чи кримінального процесу, її суть не змінюється. Тому до чинних законодавчих та нормативно-правових актів, що регулюють використання конфіденційного співробітництва при здійсненні ОРД, необхідно внести відповідні зміни, щоб дозволити проведення такої ж діяльності під час досудового розслідування.

Список використаних джерел:

1. Салтиков С., Талалай Д. Конфіденційне співробітництво та негласні слідчі (розшукові) дії. URL: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/8/48.pdf> (дата звернення .11.2021).
2. Кримінально-процесуальний кодекс України: станом на 07.08.2018 р. /Верховна Рада України. Офіц. вид. Київ: Парлам. вид-во, 2018. 407 с.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України: Наук.-практ. коментар / За заг. ред. В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила. Київ: Юстініан, 2012. 1328 с.
4. Сергєєва Д.Б.Негласне співробітництво в кримінальному процесі. URL: https://vkslaw.knu.ua/images/verstka/4_2016_Sergeeva.pdf (дата звернення 15.11.2021).

Жовтяк Я.І.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Санакосв Д.Б.

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ВИЯВЛЕННЯ ТА КОНФІСКАЦІЯ ЗЛОЧИННИХ АКТИВІВ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Інтенсивний розвиток телекомунікаційних систем, що дозволяє коштам у вигляді фінансової інформації практично миттєво переміщатися в будь-яку

точку світу, ставить перед компетентними органами правоохоронної системи пріоритетне питання організації та, насамперед всього, виконання реальних заходів, спрямованих на боротьбу з відмиванням грошей, отриманих як результат від скоєних протиправних дій.

При цьому такі фінансові ресурси, що потрапляють до міжнародної банківської системи, через таємний характер свого походження ускладнюють в першу чергу процеси визначення їх джерел і в подальшому здебільшого не дозволяють зробити сумарний «підрахунок» загальної суми минулих «відмивання» та легалізацію коштів [4].

О.Г. Карпович пов'язує питання протидії відмиванню злочинних доходів в Україні з процесами становлення та розвитку ринкової економіки держави [2, с. 4].

О.М. Лопашенко виділяє такі види економічні відносини: свобода економічної діяльності; законні підстави провадження економічної діяльності; сумлінна конкуренція; економічна діяльність, заснована на принципі добросовісності; неприпустимість кримінальних форм поведінки учасників економічної діяльності [3, с. 11].

Однією з кримінальних форм поведінки суб'єктами економічної діяльності, безумовно, є легалізація (відмивання) злочинних доходів. Вчинення економічних злочинів спричиняє прямі збитки національної економічної безпеки держави в цілому та окремим суб'єктам економічних відносин зокрема.

У термінах науки власне економічна безпека є стан рівноваги споживача, який отримує задану корисність набору благ (у теоретичних побудовах зазвичай оперують двома благами), що задовольняють його першочергові потреби, з мінімальними витратами коштів (бюджету) [2]. Економічна безпека як комплексне поняття – це стан рівноваги споживача, який отримує максимальну корисність набору благ, що задовольняють його раціональні потреби, при заданому доході (бюджеті) [4].

Доходи від діяльності такої організації будуть оподатковуватись: для юридичних осіб 20%, фізосіб - 13% з нерозподіленого прибутку їх іноземних організацій [1].

Ступінь цієї участі має становити 25% для окремого резидента, або якщо кількох резидентів з часткою більше 10% сукупності мають понад 50%. Якщо компанія буде визнана податковим резидентом, то її доходи підлягатимуть оподаткування за нормами. Вжиті заходи будуть спрямовані на підвищення прозорості фінансових операцій та посилять контроль за їх законністю.

Успіх у боротьбі з легалізацією злочинних доходів залежить від міжнародного співробітництва зі зближення норм законодавства у питаннях запобігання виникненню центрів легалізації та координації спільних зусиль контролюючих органів різних країн щодо виявлення та припинення зазначених правопорушень [3].

Додатковими перевагами фінансових розслідувань є встановлення додаткових доказів, свідків, співучасників, кінцевих бенефіціарних власників та притягнення до відповідальності організаторів, виявлення мотивів, цілей,

асоціацій та зв'язків з людьми та організаціями, визначення використання інших послуг, таких як телефони, транспорт, новітні платіжні інструменти (криптовалюти, електронні гроші тощо), що мають стосунок до справи, визначення місцезнаходження та ідентифікація підозрюваних, свідків або жертв, одержання інформації про дії, поведінку та зв'язки підозрюваних осіб, відстеження осіб, включаючи тих, що переховуються від слідства.

Список використаних джерел:

1. Лист про наміри з МВФ. URL: https://mof.gov.ua/storage/files/2002_06_2020.pdf.
2. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: Закон України від 6 грудня 2019 року № 361-ІХ // Відомості Верховної Ради України від 19.06.2020 – 2020 р., № 25, стор. 5, стаття 171.
3. Хосе М. К. Заходи ЄС з питань протидії наркотикам та організованій злочинності. Фінансові розслідування // Матеріали тренінгу «Протидія відмиванню коштів / повернення активів: міжнародне співробітництво та кращі практики ЄС». URL: <https://drive.google.com/drive/folders/1OkuLZIq1elyHCaKGB6JiRK98INzjo9UA>.
4. Звіт про проведення національної оцінки ризиків у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму. – К., 2016. – 208 с. URL: http://www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2016/20161125/zvit_ukr.pdf

Збишко І.В.

здобувач вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПНП
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Некlesa О.В.

викладач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

СПЕЦИФІКА КОРУПЦІЇ У ПРАВООХОРОННІЙ СФЕРІ В УКРАЇНІ

Корупція як соціальне явище має давню історію, однак і сьогодні залишається однією з найактуальніших проблем в багатьох країнах світу. За даними опитування, проведеного у 2020 році дослідницькою агенцією «Info Sapiens» за підтримки Антикорупційної Ініціативи Європейського Союзу в Україні та Національного агентства з питань запобігання корупції, населення нашої держави вважає корупцію другою за значущістю суспільною проблемою сьогодення після військових дій. Найкорумпованішими, на думку людей, інституціями є митниця, суди, Верховна Рада України, прокуратура, поліція та